

ELS LLOSELLES I LA SEVA RELACIÓ AMB GELIDA

Per Ramon Rovira i Tobella

La relació dels Lloسلles amb Gelida s'inicia probablement a finals del segle XV.¹ En Pere de Lloسلles és nomenat cavaller pel rei Ferran II l'any 1509² i el mateix any una sentència favorable a Pere de Lloسلles, sobre un mas, que segurament era el mas Almirall propietat de Violant, muller seva, en un plet mantingut contra Francesc Bertran, senyor de Gelida.³

En aquest article només mostrem un estat de la qüestió de les nostres recerques que fins ara hem pogut recollir i per tant és encara incompleta.

Del mas Almirall a la torre de Lloسلles, al llarg dels segles

Els antecedents gelidencs d'aquest mas, avui conegut com la torre de Lloسلles,⁴ és el mas Amirall, que la casa, edificis annexos i part de les terres són al terme de Gelida i una altra part de les terres són al terme de Castellví de Rosanes afrontant amb el convent de Miralles. La primera informació del mas Almirall la trobem en un document de l'any 1414⁵ en una compravenda efectuada en el convent de Miralles que en les afrontacions s'esmenta un Guillem Almirall que uns anys més tard en un altre document, el Guillem ja difunt, s'esmenten tres fills⁶ amb un Miquel Almirall com hereu a Gelida⁷. En uns capítols matrimonials (CM) l'Elionor Almirall, pubilla, filla de l'esmentat Miquel Almirall que casà amb un Joan Terme de la Parra, pagès de Gelida, que en el capbreu de 1453⁸ confessa el mas Almirall *àlies dez Terme* com a usufructuari. En uns altres CM un Francesc Terme, fill dels anteriors, amb Antònia Ginebreda el 1467. En la capbreuació de 1513 en altres afrontacions ens parla d'una Violant propietària i hereva, de Miquel Almirall, sense dir-nos el parentiu, del mas Almirall.⁹ Aquesta Violant possiblement sigui Violant Terme i Ginebreda, muller de Pere de Lloسلles, cavaller (vegeu, però les notes finals). El 1513 en una confessió de Francesc Terme, potser el pare, o un germà, de Violant, confessa el mas de la Saborida (potser ara can Guilera?), situat entre els dos termes de Gelida i Castellví de Rosanes. En un testament fet a Gelida de l'any 1544¹⁰ on les filiacions són incompletes tot i que s'esmenta Gelida i

1 AHPB. Not. Joan Badia, de Martorell, F41/3, sense foliar, 30-04-1426. Els Almirall com a avantpassats dels Lloسلles. S'esmenten Miquel Almirall, difunt, Blanquina, vídua, i els fills Guillem, Gaspar, Francesc/Francesca, Violant i Elionor.

2 ACA. Reial Cancelleria, Reg. 3580, f. 128v i 129. Privilegi de cavaller, 21-01-1509.

3 ACA. Reial Audiència, Conclusions Civils, f. 112v i 113, 08-06-1509.

4 També es diu la torre del Cavaller i vulgarment la torre de Roselles.

5 Quer, Josep, pàg. 34 i 46.

6 A més del Miquel ens parla dels germans Guillem que el trobem després vivint a St. Joan Samora i a Joan a St. Vicenç dels Horts.

7 APG. Es fa un llarg inventari del mas Almirall amb data de 18-08-1424 per haver mort Miquel Almirall, fill de Guillem, per Blanquina, vídua.

8 APG. És un recull de transcripcions d'algunes confessions de diferents capbreus de la baronia de Gelida dels anys 1453, 1513 i 1598.

9 ACA. N-IG-1002, f. 5: *...mansus terger terminatum ab oriente in tenedonibus mansi almirall qui hodie posedetum per don petrum loseles ut usufructuarum et domina yolanten ut propietariam...* f. 6v...*ab oriente honorem domine yolantis uxoris petri loseles que fuit heredem michaelis almirall quondam mansi del almirall...* Nota. És un llatí molt catalanitzat.

10 AHPB. 1544. Not. Joan Savina, de Barcelona, F285/53. Resum: Pere de Lloسلles, cavaller, domiciliat a Barcelona, fill de Pere, de la vila St. Antolí, bisbat de Vic, i de Margarida.

Miralles (Casa de Déu); aquest tampoc no l'he pogut encaixar en l'arbre per ara.

Els Lloelles, i descendents, els trobem vivint, o fent estades, a Gelida els segles XVI al XX, i en concret al segle XVII i XVIII, i en especial els decennis de 1630 a 1650, on neixen i són batejats diversos fills.¹¹ De fet els trobem també vivint a Barcelona (XVI-XX) i a Martorell (ss. XVIII-XX).

L'any 1676 segons un inventari¹² conservat a la parròquia de Gelida s'esmenta l'estat de la casa "...Casa molt derruyda, cremada y derrocada..." i de l'explotació del guix "...dalt en la muntanya hy ha una guixera ab dos o tres forns per coure lo guix..."; també ens parla de la distribució de la casa i annexos.¹³

La propietat passà dels Lloelles als Perés al s. XIX, Anna de Lloelles i Ros, i descendents, per haver esdevingut pubilla. La propietat fou venuda vers l'any 1943 per Ramon Domènec Perés i Perés a Domingo Reig, de Terrassa, i que els Reig encara la posseeixen. En Ramon D. Perés ja havia venut anys abans la propietat de Castellví de Rosanes de can Guilera a Vicenç Ros, de Martorell.

Els Lloelles militars i assistents a Corts

Tenim poques dades recollides dels Lloelles com a militars. En un document de l'any 1603 ens parla d'un Joan Pau de Lloelles, capità.¹⁴ En una monografia sobre Gelida¹⁵ trobem un cens de l'any 1715 que diu ...*Cavallers y Militars: Lo Sr. Jaume de Lloellas edat 40 anys, lo Sr. Esteve de Lloellas de 37. Total 2...* En el qüestionari Zamora ens relaciona els nobles que vivien a Martorell i en fa referència.¹⁶ A l'Arxiu General Militar de Segòvia hi ha un

Demana de ser enterrat a la Casa de Déu, (és Miralles) on reposen els seus pares i fa hereu al seu fill Perot de Lloelles. Fa deixes a les esglésies de St. Miquel, St. Pere, de Gelida, i a Sta. Magdalena de Corbera. No esmenta a la seva dona, potser una Elisabet, que ens fóra segurament una bona clau, però, sens dubte són dels Lloelles de Gelida.

11 Fills de Pere Pau de Lloelles i de Jerònima de Salbà-Vallseca: 1 Maria Àngela (*Gelida 02-07-1631), 2 Elionor (*Gelida 01-09-1632), 3 Pere Pau (*Gelida 01-04-1634), l'hereu, 4 Jerònima (*Gelida 06-06-1636), 5 Anna (*Gelida 30-05-1638), 6 Marià (*Gelida 16-08-1640), 7 Joan Jeroni (*Gelida 05-07-1642), 8 Joan Diego (*Gelida 28-10-1644) i 9 Salvador (*Gelida 22-07-1647).

12 APG-14/35 amb data 20-04-1676.

13 Sobre la crema de la torre ens fa referència l'informe Zamora i el llibre de Josep Quer, pàg. 146 a més de la crema de l'esmentada torre ens diu que ...*y los originales fueron quemados en la guerra de la escrivania de Martorel en la centuria de 1600...* es refereix a la notaria de Martorell.

14 ACA. Reial Cancelleria. Reg. 4926, f. 255-257, data 09-03-1603.

15 *Gelida, Notes pera sa historia*, Barcelona 1906, per F. Torelló i F. Peracaula, pàg. 37-39.

16 Biblioteca de Palacio, Madrid, manuscrit 2469, als 14 de juliol de 1789, fol. 350 (text cedit per Ferran Balanza). *Respuesta dada por el Dor. Santacana Pbro. á las noticias q. desea adquirir el Iltre. Sr. Francisco de Zamora. Contenidas en su mismo interrogatorio sobre la Villa de Martorell. En esta Villa hay quatro familias nobles: La primera es la del Sr. Dn. Mariano Llopart y de Santa Cruz, Coronel de Ingenieros y Caballero del havito de Santiago; la segunda la de Sr. Dn. Josep de Lloellas y de Llopart; la tercera la de Dña. Maria Esteve, y la ultima la de Dn. Francisco Gallart i de Carmona... ..Los progenitores de la Segunda Casa Lloellas. Consta por certificación de Dn. [en blanc] de Aguirre, fecha en el Ferrol a 25 de Marzo de 1590. Capitán de la nave Salvador, que fué almirante de la Esquadra el General Miguel de Oquendo en la Jornada de Inglaterra en el año 1588, que el Alferes Geronimo de Lloellas y su hermano Francisco de Lloellas por orden del Exmo. Sr. Duque de Medinasindonia, Capitán Gl. de la Armada en la sobredicha expedición, se embarcaron en un Galeón en la ría de la Ciudad de Lisboa para perseguir la esquadra enemiga, qual encontraron en el día postrero de Julio de dicho año dichos hermanos y se portaron con tal esfuerzo, señalándose como*

expedient (lilig. 279, sec. 1) sobre Antoni de Lloelles i de Ros-Vilaplana (1800-1845), Guàrdia de Corps. Carlista que morí a l'exili.

En el Nobiliari¹⁷ s'esmenta a Pere Pau de Lloelles i de Serra, cavaller, assistí a Corts l'any 1599 i de Jaume de Lloelles i d'Alzina assistí a Corts l'any 1701 i a la Junta del Braços de Catalunya el 1713.

Alguns Lloelles a Gelida i relacions amb famílies gelidenques

Anteriorment hem fet esment d'alguns Lloelles batejats a Gelida i ara afegim alguns fills de Pere Pau de Lloelles i de Maria d'Alzina, casats a Gelida o nats a Gelida: Maria Alberta de Lloelles i d'Alzina casa a Gelida l'any 1702 amb Pau Ros, paraire d'Esparreguera; un altre germà de la Maria Alberta, era Esteve de Lloelles i d'Alzina (*v1678-+1730), casat (=ACCB 1721) amb Margarida Canals i Duran (*Gelida 1693), filla de masovers de can Llopard de Baix del Puig de Gelida, i alguns dels seus fills són nats i batejats a Gelida.

principales oficiales y soldados de dicha Armada, acudiendo con grande actividad a la mayor necesidad, junto con el Galeón St. Juan, Almirante Genl., donde sirvieron en medio de la Armada enemiga, y a tiro de arcabuz, mostrando su esfuerzo, animo y valor hasta que hizieron retirar la capitana y Armada enemiga, però quedó tan maltratado el Galeón donde estaban dichos hermanos, que murió en dicha función el hermano Francisco de Lloellas, y la demás guarnición, viéndose con tanto aprieto, porq. caieron parte de dos cubiertos de dicho Galeón, se escaparon como pudieron, y no obstante que lo mismo podía hacer Geronimo de Lloellas, no quiso hacerlo diciendo q. por orden del Duque havia entrado en el Galeón y que sin orden del mismo no saldria, porq. no queria desamparar el dinero y demás hazienda de S. Magd., antes bien gritava á los demás para q. volviesen á defender dicho Galeón y no pudo conseguirlo, y assí se vio presisado en hacer de Comandte. Piloto, Grumete y paje de escoba desde el dia postrerode Julio hasta hasta primero de Agosto á las quatro de la tarde, de donde salió por orden del mismo Duque, y después de haber sacado los Caudales de S. Magd., vista la imposibilidad de navegar dicho Galeón, mandó el mismo Duque barrinarle. Assí mismo consta q. en la ocasión q. los consejeros de Barcelona ofrecieron al Servicio de S. Magd. mil hombres para acudir á oponerse a los Franceses q. se tenia abiso q. se levantaron en Francia para entrar al Rossellón, Suplicaron al Excmo. Sr. D. Lorenzo Suarez de Figueroa y Cordova, Duque de Feria y lugar teniente i Capn. Genl. por S. Magd. en Cathaluña y Condados de Rossellón y Cerdaña, paraq. se dignase admitir para uno de los cinco capitanes q. havian de llevar á su cargo los dichos mil hombres á Juan Pablo de Lloellas, cuio Capn. Genl. bien informado de su persona, prudencia y experiencia lo eligió por uno de los cinco capitanes á los 17 setiembre de 1597. Assí mismo consta q. Pedro Pablo de Lloellas despues de reducida la ciudad de Barna. á la obediencia de S. Magd. Assitió de Capitán de uno de los tercios en la toma de Laborsí, lugar fuerte y de grande consecuencia en las montañas de Pallás para introducir en ella las reales armas catholicas y conservar sus villas y lugares al Servicio de S. Magd. como assí se consiguió después de mucho trabajo y repetidos peligros, como tambien en la defensa del castillo y Villa de Besalú, en el rendimiento de la Villa de Orgañá, á la presa de la torre de Glorieta y al socorro de la Villa de Vilania, al asedio de la ciudad de Solsona, perseverando en el hasta el prendimiento de dicha plaza, al asedio de la ciudad de la Seo de Urgel, al socorro de la plaza de Camprodón quando se dió derrota al enemigo y abasteció la plassa, y otras muchas ocasiones se offrecieron en tantos años de guerra viva como vivió este Principado, y particularmente en la derrota q. dió assí Capitán de micaletes mas afamado q. infestava la montaña llamado Cap d. Ferro, quitole muchas municiones y bastimentos q. introdujo en las plassas de S. Magd. El mismo dicho Pedro Pablo de Lloellas en el año 1652 se hallava de Diputado titular de la Diputación Gl. de Cathaluña hallandose en Manresa por razón en aquella sasón estava el contagio en Barna. de parte el Grl. que entonses governava fue por dos veces instado en dicho Consistorio q. hiciese levas para el Principado y no obstante que este cargo era de la obligación del Diputado Militar siempre q. salia dicho Diputado en hazer dichas levas tenian un pingue salario, con todo nunca quiso salir dicho Diputado Militar para no hir en contra las acciones del Rey Catholico antes bien conociendo los Franceses la inclinación y armonia a su rey, le pegaron fuego en su torre q. tiene cita en el termino de [en blanc, ben segur que era Gelida] ocasionandole gravisimos daños. Como consta todo de una recepcion tomados ad perpetuam rei memoriam, á los 17 Enero año 1671 en poder de Josef Ferrer Nott. Publ. de Barna., dejando á parte otros portentosos hechos q. harán siempre inmortal a la Casa de Lloellas...

17 Nobiliari del Reial Cos de la Noblesa de Catalunya, de Lluís de Bru i d'Armand de Fluvià, pàg. 122. Ed. Juventud, Barcelona 1998

L'Esteve féu testament a Gelida el 1730¹⁸ fent hereu a Pau de Lloسلles i Canals (*Gelida 1722), Josep de Lloسلles i Canals (*Gelida 1725) i Esteve de Lloسلles i Canals (*Gelida 1730). Més Lloسلles, o familiars, emparentats amb famílies de Gelida. Maria Anna de Lloسلles i Fontanilles, filla de Jaume i d'Ignàsia, primera muller de Jaume de Lloسلles i d'Alzina, es casà a Gelida el 1715 amb l'hereu de can Santfí, Pau Santfí i Mas de la Cauma. A can Santfí conserven un breu epistolari de Maria Anna de Lloسلles amb l'abat de Poblet, oncle seu.¹⁹ Un Josep Font-Ginebreda i Costa, hereu de can Ginebreda es casà, en segones, a Gelida 1719 amb Maria de Beliano i d'Alzina, filla de Don Pedro de Beliano i Maria d'Alzina i de Ferrer, muller que fou, en primeres, de Pere Pau de Lloسلles i de Salbà.

L'escut d'armes

Escut del darrer quart del segle XVIII. La placa de sota l'escut fou donada pel notari de Barcelona (1866-1893) Melitó de Lloسلles i Bruguera²⁰ a la família Perés-Lloسلles a Martorell a finals del segle XIX segons informació d'En Clopas. Les armes podrien correspondre a Josep de Lloسلles i de Lleopard (*Martorell 1754 - +Martorell 1807). L'escut dels Lloسلles (s. XVIII) es conservava a la casa que tenien a Martorell amb una placa²¹ que en fotografia²² era al frontal de la xemeneia d'una llar de foc. Aquesta casa de Martorell és avui a la Plaça de la Vila, 33.

Blasonament: Quarterat. 1r. i 4t., d'argent, tres bolcants d'atzur malordenats acompanyats al cap d'una creueta grega de gules; 2n. i 3r. de ?, una torre de ?, amb dos lleons de ?, estantolats, ressaltant sobre la partició un escussó quarterat, 1r. i 4t. d'argent, amb tres muntants malordenats de gules; 2n. i 3r. d'atzur, amb tres estrelles d'argent. Els metalls i els esmalts segons Pere Costa (1750) i l'escussó segons Jaume Ramon Vila (d1602).

18 Testà a Gelida amb data 07-10-1730 i morí a Gelida el 07-11-1730 (APG-6/99).

19 Es tracta de Baltasar Fontanilles i Maçana, abat de Poblet (1720-1724).

20 Segurament els pares de Melitó de Lloسلles i Bruguera, notari, eren Francesc de Lloسلles i Vilar, donzell, i de Eulària Bruguera i Serratacò, que van fer CM a Barcelona l'any 1811. El Francesc era fill de Joan de Lloسلles i de Magdalena Vilar. Aquesta branca no l'hem estudiat, però en unes excursions fetes els anys 1877 i 1888, a Martorell i pobles del voltant, conservades al C.E.C, ens informen que el notari Melitó era parent dels Lloسلles de Gelida.

21 *Lo Sor. Dn. Fernando II Rei de Castilla i Leon en consideració als mèrits i serveis de Pere Lloسلles, feu comissió al noble Don Jaume de Lluna son camarlench, i Capità General de Catalunya, per armar caballer i ceñir lo cingol militar al dit Lloسلles així ell com sos fills i naixedors gozasen de totes las gràcias, llibertats, honras, franquícies, etc. que gosan los demás caballers de son regne. Dat en Salamanca als 21 de janer de 1509 i rectificat a instància de Dn. Pau de Lloسلles en Barcelona als 6 de setembre del añ 1787. Consta ab barios llibres de celebres corts així antichs com a las últimas corts de esta centuria celebradas lo añ 1702 al conbent de Sant Francesch de Barcelona en temps del Rei Nostre Sor. Dn. Felip V, de Aragó IV, de Castella, acistí en ellas entre altres Dn. Jaume de Lloسلles.*

22 Fotografia de Josep Salvany, 669-4, 1922. Biblioteca de Catalunya, Secció de Reproducció.

Les sepultures

Els Lloelles rebien sepultura, així ho demanevan en diversos testaments consultats, a la Casa de Déu, de Miralles, convent dels frares agustins, situat al terme de Castellví de Rosanes, des del segle XVI al XIX, al terra de l'altar de Sta. Mònica, davant el portal de l'església.²³ Encara es conserva una tomba dels Lloelles que en una làpida podem veure "*Sepultura de Don Joseph de Lloelles i als seus any 1807*" que es tracta de Josep de Lloelles i de Lleopard (*Martorell 1754 - +Martorell 1807), casat amb Ramona de Ros-Vilaplana i Juli. Les defuncions eren anotades a Gelida i alguna a Castellví que apareixen en el llibre de Josep Quer, pàgines 215-220.

Alguns descendents dels Lloelles fins l'actualitat

Successors de Ramon Domènec Perés i Perés²⁴ que es casà (1889) amb Amèlia Paque Olworton, anglesa, i tingueren quatre fills, Dominga que es casà amb Elies Rogent i Massó, advocat i bibliògraf, que un dels fills era Ramon Rogent i Perés (1920-1958), pintor, que es casà (1947) a Barcelona amb Montserrat Albiol i Rovira i tingueren tres fills que continuen. Guillem (Billy), il·lustrador, solter, Lluïsa que es casà amb Montserrat Fenec, i que en continuen els Lana Linati i Alfonsa que es casà amb el metge Rocosa.

23 Quer, Josep, pàg. 142: ...Assí mismo en la iglesia, a la parte de cierzo se halla otros dos altares; el uno que es mas cerca de la sagristia es el altar de San Antonio de Padua, y el otro, que es delante de la puerta de la iglesia es de N. M. Santa Monica. Este dicen que es de Casa de Lloellas, pues delante del mismo enterrados algunos de dicha casa.

24 Escriptor. Era d'una família de l'oligarquia colonial de Cuba que el 1868 passà a Barcelona (la seva mare, de parla castellana, era vídua del governador de Matanzas, Soliñas, i el seu pare, senyor de Lloelles, era d'una família catalana prepotent ja a Cuba a la fi del s XVIII). Estudià a la Universitat de Barcelona. Amb Ll. López-Oms fundà (1882) la revista bilingüe "La Gaviota" d'Arenys de Mar i publicà els primers versos a *Adolescencia* (1882). Director de "L'Avenç" (1883-84), despolititzà la revista i la convertí en prestigiós portaveu del que ell anomenà, per primer cop (1884), *modernisme*, com una adhesió a la moderna estètica europea, interpretada com l'autenticitat d'un realisme veraç i antiretòric, i d'una crítica exigent amb la pròpia cultura. Viatjà a Anglaterra (1884) —es casà amb Amèlia Paque Olworton, filla del director de la Royal Orchestra, i publicà els seus records de viatge a *Bocetos ingleses* (1895)— i a Madrid, on tractà Menéndez y Pelayo, a qui dedicà el llibre de poemes *Cantos modernos* (1888). Publicà, encara, un llibre de crítica: *A dos vientos* (1892), i diversos texts poètics en castellà —*Norte y Sur* (1893), *Musgo* (1903) i *La madre tierra* (1908)— i en català a la "Lectura Popular". Fou molts anys col·laborador habitual de "La Vanguardia" (des del 1888), "Revista Crítica" (1895), "Catalònia" (1898), "La Lectura" (1901) i "Cultura Española" (1906). De les seves traduccions de l'anglès destaca *El libro de las tierras vírgenes* (1904), de Rudyard Kipling. Com a estudiós de la poesia publicà *El espíritu castellano y el catalán en la literatura española* (1905), *Verdaguer y la evolución poética catalana* (1913) i *El caso Boscán* (1933), entre d'altres. Del 1930 ençà publicà només texts de divulgació cultural. Fou acadèmic de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona (1913) i corresponent de l'Academia Española i de l'Arcàdia de Roma. El seu fill Guillem Perés fou un il·lustrador de llibres de gust anglicitzat, que emprà el pseudònim *Billy*. Tret de la Gran Enciclopedia Catalana.

Unes notes finals

Hem comentat al principi que és un treball incomplet ja que ens resta d'acabar certes recerques on trobem dilemes, com ara la successió dels primers Lloelles i l'enllaç amb els descendents de Miquel Almirall. Hem apuntat en la possibilitat que la Violant sigui filla de Francesc Terme i d'Antònia Ginebreda però igual podria ser filla de Joan Terme i d'Elionor Almirall, i per tant néta, la Violant muller de Pere de Lloelles, de Miquel Almirall; aleshores potser podríem encabir la informació que ens dóna el testament de 1544. Els Lloelles en ser nobles estaven exempts de les capbrevacions fetes a la baronia de Gelida de 1513, 1598, 1623, 1736 i 1826, que ens hauria permès de tenir més informació.

L'altre aspecte és la dualitat de Pere Pau i de Joan Pau²⁵ en documents que es troben aquestes dues filiacions, i com a exemple els bateigs (1631-1644) de Gelida on, majoritàriament apareix Pere Joan, que és el que hem acceptat, en front Joan Pau que també surt, tot i així, caldria afinar més ja que també la dilatació entre matrimonis és bastant distant. Serveixi, doncs, aquest modest treball com a punt de partida per a futures indagacions.

ARBRE DELS HEREUS

Els primers hereus del mas Almirall i els Lloelles (resumit):

GUILLEM ALMIRALL (+a1419)

= N.N

fill:

MIQUEL ALMIRALL (+1424)

(AHPB, not. Joan Badia, de Martorell, 41/3, 30-04-1426 i APG-N-sXV, f. 2)

= Blanquina. Es casà en segones, possiblement, amb Berenguer Rubí v1426.

filla:

ELIONOR ALMIRALL (*v1422 - +a1453)

= CM, Gelida, 26-09-1440 Joan Terme de la Parra i Broquetes, de Gelida, fill d'Antoni i de Francisca (APG-11/3, f. 11 i 13)

fill:

FRANCESC TERME i ALMIRALL (*v1441)

= CM, Gelida, 14-06-1467 Antònia Ginebreda i Puig, de Gelida, filla de Joan i de Magdalena (APG-15/3, f. 8). De can Ginebreda

segurament filla:

VIOLANT TERME i GINEBREDÀ, hereva del mas de Miquel Almirall (+1424) segons documentació de 1513.

= v1490 Pere de Lloelles (doc. 1509-1515), cavaller 1509. Possiblement fill de Pere i de Margarida

fill:

PERE de LLOSELLES i TERME

= v1525 Elisabet

fill:

PERE de LLOSELLES (+ d1570), fill de Pere i d'Elisabet.

T, 20-12-1568, cod. 02-12-1570, not. Jaume Massaguer, de Barcelona (APNB)

= v1548 Anna de Serra

fill:

25 En el testament de Pere de Lloelles (AHPB, not. Jaume Massaguer, de Barcelona, 437/80 i 81, T, 20-12-1568 i cod. 02-10-1570) trobem que en alguns fills posa l'edat: Pere Pau, 18 anys, l'hereu, Joan Pau, 14, Isabel, 12, Paula, 6, Francesc, 4...

PERE PAU de LLOSELLES i de SERRA, (*v1550 + d1579), fill de Pere i d'Anna. CM, 1574, not. Pau Mallol, de Barcelona (APNB); T, 04-02-1579 not. Pere Ferrer, de Barcelona (APNB) sep. Miralles, monestir de la Casa de Déu.

= CM 29-11-1574 Jerònima Prats, filla de Joan Pere, droguer, de Barcelona i d'Àngela

fill:

PERE PAU de LLOSELLES i PRATS (*d1574), fill de Pere Pau i de Jerònima Prats. *Domiciliat a Barcelona i a Gelida. En algun document més tardà troben que posa Joan Pau*

CM, 1630 not. Antic Servat, major, de Barcelona (APNB)

= CM, Barcelona 27-08-1630 Jerònima de Salbà-Vallseca (+Gelida 05-05-1651) de Barcelona. *No consten els pares, però el seu oncle es deia Joan de Salbà i de Vallseca -o Salbà-Vallseca.*

fill:

PERE PAU de LLOSELLES i de SALBÀ (*Gelida 01-04-1634 + v1674), fill de Pere Pau (diu Joan Pau) i de Jerònima Salbà

CM, 1662 not. Ramon de Vilana i Perles, de Barcelona (APNB); T, 29-04-1674 not. Baltasar d'Oriol, de Barcelona (APNB), T publicat 30-4-1674; sep. a Miralles = CM 09-07-1662 Maria d'Alzina (*o d'Olzina*) i de Ferrer, (+ Gelida 11-09-1712), filla de Josep d'Alzina, Ciutadà Honrat de Barcelona, i de Dorotea de Ferrer. La Maria d'Alzina es casà en segones amb Pedro de Beliano (+ a1702)

fill:

JAUME de LLOSELLES i d'ALZINA (*a1675 +Gelida 09-07-1723), fill de Pere Pau i de Maria. CM 5-12-1698 not. Francesc Falgueres, de Barcelona (APNB); sep. a Miralles. T, Gelida 08-07-1723 (APG-6/37)

=1r CM 05-12-1698 Ignàsia Fontanilles i Maçana (+ a1704), filla de Jaume Josep, mercader de Barcelona, i d'Eulària

=2n ACCB 08-01-1704 Eulària Pinyol, (+21-12-1726) sep. a Miralles

fill:

ANTONI de LLOSELLES i PINYOL (Barcelona 06-10-1706 - +Martorell 13-12-1769), fill de Jaume i d'Eulària; T, not. Bonaventura Campmany, de Martorell (ACA-N-LLO-620, f. 89); sep. a Miralles

= Martorell 23-05-1753 Josepa de Lleopard i Santacruz (*Martorell 04-04-1725 - +Gelida 24-09-1808), filla de Josep i de Rosa; sep. a Miralles. *La Josepa contragué un segon matrimoni amb Francisco Zarra.*

fill:

JOSEP de LLOSELLES i de LLEOPARD (*Martorell 16-04-1754 - +Gelida 20-10-1807), fill d'Antoni i de Josepa; T, 19-10-1807 not. Joaquim Par i Peiret, de Martorell (ACSFL)

= Barcelona, 10-12-1783 Ramona de Ros-Vilaplana i Juli (*Amer 13-11-1766), filla de Pere i de Josepa

filla:

MARIA ANNA de LLOSELLES i de ROS (*Barcelona - +03-01-1856), filla de Josep i de Ramona

= Martorell 22-05-1814 Ramon Domènec Perés i Torres (*Barcelona), comerciant de Barcelona, fill de Domènec, comerciant, i de Gertrudis

fill:

ILDEFONS PERÉS i de LLOSELLES (+Barcelona 10-02-1887), fill de Ramon i de Maria Anna

= v1860 Dominga Perés i Urbieta (+Barcelona 10-05-1892), de Cuba

fill:

RAMON DOMÈNEC PERÉS i PERÉS (*Cuba 1863 +Barcelona 1956), fill d'Ildefons i de Dominga.

= 1889 Amèlia Paque Olworton

fills:

1 Dominga que casà amb Elies Rogent i Masó, pares de Ramon Rogent i Perés i que continuen fills. 2 Guillem, *Billy*, sense descendència, 3 Lluïsa casada amb Montserrat Fenec que en continuen els Lana Linati i 4 Alfonsa que es casà amb un metge dit Rocosa

Bibliografia

Rovira i Tobella, Ramon. *La vida rural i les masies de Gelida.* Exposició a Gelida 2007-2008. Informació a la web: www.gelida.org

Quer i Montserrat, Josep. *Edició a cura de José Luis Santiago. Libro de la historia y narración de las cosas más memorables del convento de la Casa de Dios.* Ed. Revista Agustiniiana. Madrid, 2001.

Vallès i Altés, Joan. *Ramon Rogent i Perés i el seu entorn.* 217 pp. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Bib. Serra d'Or, 249. Montserrat, 2000.

Principals arxius consultats

ACA	Arxiu de la Corona d'Aragó
AGMS	Archivo General Militar de Segovia
AHPB	Arxiu Històric de Protocols de Barcelona
ACCB	Arxiu Capitular de la Catedral de Barcelona
APG	Arxiu Parroquial de Gelida, APM, de Martorell i APCdR, de Castellví de Rosanes
ACSFL	Arxiu Comarcal de St. Feliu de Llobregat
RPM	Registre de la Propietat de Martorell

Agraïments a:

Ferran Balanza i Montserrat Farreny del Museu Vicenç Ros de Martorell, Ricard Marco, de la Bib. de Cat., Armand de Fluvià, Alberto Lana, Enric Carafí i a Sofia Garçon, tots per diverses informacions aportades.

La torre de Llosselles

L'escut

